

Komme ind paa de Betragtninger, der ere fremkomne om Sjødene og Havnene ved disse Byer, kjendte der kunde være Udskilligt at sige derimod — saa troer jeg ogsaa, at det ærede Medlem trods hans og Andres Forsjællighed for det smukke Beile, maas indrømme, at har tildeels har taget fejl af disse to Byers Betydning ligeoverfor hinanden. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, da jeg nepos i dette Tilfælde er saa ubelig stillet at være valgt for Kolding, men jeg skal kun gjøre ham opmærksom paa, at der navnlig er eet Moment, som man gjerne kalder meget betydningsfuldt, naar man skal bedømme to Byers Dykkelse, og det er Soldatradernes Velos. Overledes kan det egentlig være, at Kolding har Soldatradter, til et Velos af 120,000 Rd. til samme Tid, som Beile har 76,000 Rd. Selv om det derfor er Tilfældet, at Beile By fortjener det Skudsmaal, og det glæder mig at turde antage, at den i det Bessentlige fortjener det, som det ærede Medlem gav den, er det dog vist utvivlsomt, at man ved at tage samtlige herhenhørende Spørgemaal i tilhørlig Betragtning, saastemt man skulde forlade den Tanke, at Fredericia er Endepunktet, da snarere vilde komme til at vælge Kolding end Beile. Dog troer jeg, at vi gjerne kunne lade disse to Byers Interesser veie op imod hinanden; eller vi kunne holde dem udenfor Betragtningen. Der bliver da tilbage andre vigtige Hensyn, som her maae være de bestemmende. Disse Hensyn ere imidlertid haade i Motiverne til Lovforslaget, i den høitagede Indenrigsministers Foredrag og af ærede Medlemmer saa udførligt belyste, at jeg ikke videre skal gaae ind paa Sagen. Jeg skal slutte med at udtale, at jeg er aldeles enig med de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) og Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) i, at det vilde ikke bli i, og for sig være hensigtsmæssigt at nedsette et Udvalg, men at det vilde være noget ganske Uhoff, hvis vi ikke gjøre det.

G. B. Nimestad: Der er fra to forskjellige Synspunkter gjort Indvendinger imod det foreliggende Lovforslag. Fra den ene Side mener man, at det var rigtigst, om Banen

vel havde de samme Udgangspunkter, som ere foreslaede af den høitagede Minister, men at den dog gif noget sydligere. Jeg skal ikke indlade mig herpaa; det er en Sag, der forekommer mig at være af ringere Betydning, og muligten kan den rettes, naar Lovforslaget, som jeg ventet, kommer i et Udvalg. Hvad derimod det andet Synspunkt angaaer, fra hvilket der er gjort Indvending imod det foreslaete Lovforslag, er der en overmaade stor Forsjæll imellem de ærede Medlemmer, som mene, at Banen skal begynde paa et nordligere Punkt, saasom Beile, og Ministeriet. Jeg skal søge at fremsætte min Mening herom, idet jeg dog skal gjøre opmærksom paa, at det har været forbundet med stor Vanskelighed for mig at høre flere af de Foredrag, der ere holdte af de ærede Herrer; saaledes var det meget vanskeligt for mig at følge det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgfreds (Taubert), men jeg synes, jeg laade Mærke til, at han bestandig tænkte paa Horsens. Over Gang han sagde Beile, tænkte han paa Horsens; det gif med ham, ligesom der fortælles i den berømte Roman, at Konen, naar hun sagde Ostens, tænkte paa Muslinger. Det er det Ulykkelige ved denne Sag, at der altid kommer locale Interesser frem; jeg siger ikke dette for at dadle Noget; langtfra ikke, men jeg siger det, fordi de Erfaringer, vi have gjort haade i dette Thing og andetsteds, maae vise os, at det, som Thinet i sin Heelhed skal gjøre, er at see at bortskære alle Hensyn til locale Interesser og derimod lade det, som er Hovedsagen, stilles frem for Diet. Man fortæller som en Ting, der skal være sand, at der dengang den første Termbane skulde anlægges i Sjælland, kom saa mange Deputationer til Frederik den 7de, at han erklærede til sine Omgivelser, at han, for at tilfredsstille dem Alle og for at tage Hensyn til de locale Interesser, maatte lægge Termbaner paa Kryds og Overs fra hver By i Sjælland til den anden, fra Vest til Ost. Phantasten er ganske forunderligt frugtbart, naar det gjælder om at opdage frugtbare Hørligheder — som der staaer i et bekjendt Skrift — ved Byerne og Forbelen derved. Jeg